

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Cum răslesc alte nații

Voința de fier și stăruința sunt în stare să facă lucruri minunate și să înalțe un popor

Cetitorii noștri mai bătrâni își vor aduce de sigur aminte de pacea dela Paris, prin care Germania a fost lipsită de toate coloniile ei, adică de toate proprietățile sale pe cari le avea, în Africa mai ales.

În forma aceasta Germania puternică de odinioară, care trăgea degetul cu Anglia, stăpâna mărilor, a devenit o țară săracă, cu un teritoriu prea mic și prea sărac pentru hrănirea celor peste 70 de milioane de locuitori ai săi.

Ce era să facă această țară? Să-și lase să moară de foame locuitorii, nu putea. Să desnădăjduiască? Și mai puțin.

S'a pus deci pe lucru și a stors, cum s'ar zice, lapte din piatră. A dat poruncă învățaților săi, să se pună pe lucru și, dacă e lipsă, să stoarcă lapte din piatră. Și au stors.

Iată cum!

Germaniei îi lipsiau mai ales materiile prime, cum s'ar zice pe domnie, adică materiile acelea din cari se pot fabrica atâtea sute și mii de feluri de lucruri, cum ar fi lână, mătasa, mașele, benzina, uleiul, ceara, pucioasa, cauciucul, alcoolul, metalele și altele multe. De unde să le scoată toate acestea, pentru că pământul Germaniei nu le conține, cu atât mai ales că este un pământ sărac și neroditor?

Au recurs deci la chimie, adică la știința aceea care se ocupă cu legile cari arată, din ce sunt compuse corpurile, precum și cu fenomenele (schimbările, arătările) cari însoțesc schimbarea naturii lăuntrice a corpurilor. Căci, trebuie să se știe, că în știința chimiei Germania este aproape neîntrecută.

Mai trebuie să se știe apoi că oamenii de știință ai Germaniei sunt foarte buni patrioți, își iubesc adică țara cu o dragoste nefermărită. S'au pus deci pe lucru și au ajuns la rezultate nebănuite și ne mai pomenite.

Neavând lână și mătasa, germanii

și-au făcut lână și mătasa artificială, și anume atâta, încât în anul 1935 s'au produs în Germania 50 de milioane de kilograme de mătasa artificială și 70 milioane de kilograme de lână artificială. Atât mătasa cât și lână artificială s'a fabricat din lemn importat. Astăzi însă Germanii își fac toate acestea din lemnul lor de fag.

Nu aveau mațe pentru fabricarea cârnaților. Importau până bine de curând mațe în valoare de 50 milioane mărci germane. Astăzi își fabrică mațe artificiale din lemn de brad.

Le lipsea benzina. S'au pus pe lucru și atâta au meșterit până au isbutit să stoarcă benzină din cărbunele de piatră.

De unde să ia uleiul de lipsă pentru mânărea motoarelor? Tot din cărbunii de piatră, și atâta au lucrat până le-a succes și această minune.

Flori de câmp sunt foarte puține în Germania, prin urmare n'au nici albine, nici ceară, decât foarte puțină. Ei bine, chimiștii germani astăzi știu produce ceară de stup, din așa numitele acide grase.

Nu s'au lăsat până nu și-au produs și piatră pucioasă, ba până și pietrii scumpe de tot felul, mai ales safire și rubine, ba astăzi sunt în stare să-și facă ei înșiși până și smaragde.

Din amestecarea cărbunilor de piatră cu varul și-au făcut cauciuc, așa că ei astăzi își fac acasă roțile automobilelor și ale autobuzelor.

Și-au făcut pe urmă alcool și carbid, ba până și albumină, adică materia din care se compune în mare parte albușul oului și sângele nostru.

Germania n'are metale: aur, argint, platină, aramă, nickel și altele multe. Ce să se facă? Are în schimb pământ galben până-i lumea. Chimistul german s'a pus pe lucru și a făcut din acest pământ galben aluminiu, adică acel metal de culoare albă-albăstrie, care este cel mai

ușor din toate metalele lumii și care se întrebunțează la fabricarea instrumentelor medicale, a vaselor de bucătărie și a altor obiecte cari trebuie să fie și ușoare și trainice. Iar la fabricatele, la cari nu pot întrebunța aluminiu, întrebunțează zinc, adică un alt metal alb-albăstriu, fărnicios, care arde cu o flacără albă, strălucitoare.

Iată ce este în stare să facă un popor conștiu și mare patriot! În 18 ani de vieață chinuită, ei nu au desnădăjduit, ci s'au pus pe lucru și au muncit, până au stors cu adevărat lapte din piatră, așa că astăzi Germanii au aproape tot ce le trebuie, cu toate că li-s'au luat coloniile.

Iuliu Maior

M. Sa Regele naș la doi copii din Târgu-Mureș. În ziua de 7 Februarie Maestatea Sa Regele Carol II. a botezat la Târgu-Mureș, prin delegatul său, Colonelul Loghin comandantul regimentului 82 infanterie, doi copii ai localitorului Cosma. Au luat parte la acest botez regeșca autoritățile civile și militare din oraș, în frunte cu d. prefect al județului Porușchi și cu d. general Georgescu. Copiii au primit numele de Carol și Maria. După ce s'a sfârșit slujba botezului, colonelul Loghin a dat părinților copiilor suma de 10.000 lei, pe care le-a dăruit-o M. Sa Regele, precum și alte lucruri potrivite pentru copii. Gh. Cosma, care este tatăl alor 13 copii, a mulțumit din adâncul inimii Maestății Sale Regelui, pentru marea cinste ce i-a făcut cu această ocazie.

Mare pelerinaj național la Roma. Aflăm cu bucurie, că de Sfintele Paști și din prilejul inaugurării Colegiului Român Unit din Roma (9 Mai a. c.), se va face sub înaltul patronaj al Episcopatului Român Unit, un pelerinaj național de mare proporții în Italia. Când se vor cunoaște amănunțele și condițiile de participare, ce se anunță de pe acum foarte avantajoase. Biroul de organizare: A. G. R. U., Cluj str. N. Iorga 6—8.

Cutremur mare de pământ în Algeria. Din Constantinopol s'a dat știrea, că zilele acestea un puternic cutremur de pământ a zguduit ținutul Guelma din Algeria. O sumedenle de case s'au nărut îngropând sub dărâmurile lor multe vieți omenești, iar cel acăpați cu viață au luat-o la fugă, înspre largul câmpului. Pagubele sunt foarte mari.

GRĂUNTE SUFLETESTI

Anul întâi

Copilul e ca un pom. Dacă-i dai direcție bună pomului, îl poți face până și să se urce pe un perete, decum cu coroană frumoasă și cu trunchiu înalt. Pentru aceasta însă trebuie grijă deosebită și muncă la vreme. Așa și la creșterea copilului. Dacă-l lași de capul lui, se alege din copil un om, de să ferească Dumnezeu, pe când dacă stai de el într'una și fără întrerupere, poți avea nădejdiile cele mai bune.

Capul locului e ca copilul să fie ținut curat și să fie nutrit cu laptele mamă-sa.

Să nu-l sui prea sus, lasă-l mai mult pe pământ, că atunci n'are de unde cădea nici cum se lovi.

Nu folosiți leagăn pentru copilul vostru. Leagănul este un mijloc de a-l îmbeta de cap pe copil. Inchipuiți-vă, cum v'ar plăcea D.-Voastră dacă, simțindu-vă vreodată rău, v'ar legăna atâta vreme, până v'ați îmbeta de cap și ați adormi. Liniști îl poți pe copil prin aceea că li atragi atenția asupra altor lucruri, ori apoi mama îl mângăie, cum numai ea știe.

Copiii trebuie bine supravegheați, însă nu omorâți cu grija prea mare. Acesta din urmă este păcatul mamelor cari n'au decât un singur copil.

Nu vă temeți prea tare copiii, că, oricât i-ați apăra, tot nu-i puteți apăra deplin de toate primejdiile. Îi apăra însă în schimb Dumnezeu și îngerul păzitor.

Sunt o seamă de părinți cari dacă se lovesc copiii lor de un colț, ori de un

scaun ori chiar de podele, se apucă și bat colțul, scaunul respectiv podelele: »na, na, na!«, ca să-și mângăie copiii. Nu-și dau seama bieții părinți că prin aceasta desvoaltă în copiii lor duhul de răzbunare. Dacă s'a lovit copilul tău de ceva, tu nu bate acel ceva, ci spune-i și arată-i copilului tău că de altă dată nu se va lovi dacă va fi mai atent. Nu trebuie păzit copilul dela înțelegerea faptului că lumea aceasta e plină de răutăți și de dușmani și că numai prin pază bună ne putem păzi de ei. Nu trebuie creșcuți copiii, ca plantele în răsadnița caldă, ca pe urmă, ieșind în lume, să se lovească de toate necazurile și neajunsurile.

Obişnuște-ți copilul cu aer curat și la apă rece, nu uita însă nici de aceea că trupul lui este fraged.

Obişnuște-ți copilul, din bună vreme, să nu se teamă decât de unul singur Dumnezeu, și atunci poți fi sigur că vei da cea mai bună creștere copilului tău.

Când începe a vorbi și a fugi

A doua epocă în viața copilului începe cu ieșirea primilor dinți și cu facerea celor dintâi pași. Când începe să fugă mai întâi, copilul încearcă pentru întâia dată ca să devină de sine stătător.

În această epocă te vei nizuți să-i ariți, pentru ce sunt bune coșitul, furculița, foarfecele și luminarea, arătându-i părțile bune și rele. Tot acum vei încerca să-l înveți pe copil mai ales la ascultare și la supunere.

Dacă nu ai izbutit, atunci să știi că ți-ai pierdut orice autoritate, de aceea trebuie, ori să-i dai dela casă, dându-l pe mâna unui educator bun, ori apoi să te rogi lui Dumnezeu, mult și bine, ca să-l îndrepteze el, căci tu nu mai ești în stare să-l conduci. De altfel despre aceasta am mai vorbit și cu alt prilej.

În ceea ce privește mâncările, nu uita că lucrul cel mai bun e să-l dedai rând

pe rând cu toate mâncările, mai întâi cu legumele, și numai pe urmă cu carnea.

Învăț-l cât mai curând să se dedea a mânca cu oamenii cei mari la masă. Pentru aceasta nu vei uita să-l înveți pe copil să se știe șterge cu o merindară, căreia dacă vrei zi-i șervet.

Nu uita a-l învăța la tăcere și ascultare. Asta-i datorința copiilor. Nu tot să vorbească, făloșindu-se părinții cu ei.

Cea mai bună și cea mai sănătoasă dulceață pentru copii și oamenii mari e mierea de stup. Chiar de aceea cultivă stupii și nu lăsați bunul și vechiul obicei ca să fie câte un stup doi, la aproape fiecare casă. Pe vremuri Moldova era vestită în toată lumea pentru mierea ei cea bună. Astăzi stăm rău și'n această privință, ca atâtea altele.

Și zahărul e bun și sănătos, dar odată nu se va putea asemăna cu mierea de stup.

Părintele Iuliu

Regină care se desparte de tron

Regina Wilhelmina a Olandei a renunțat la tronul țării pe seama fiicei sale, principesa Liana, măritată acum de curând cu principele german Bernard von Lippe. Poporul olandez a fost adânc mișcat de această veste, fiindcă iubeste regina care l-a povățuit înțelept și cinste de pe înălțimile tronului, timp de 25 de ani. Nu peste mult va fi încoronarea noii regine care se va face cu mare pompă.

Se scumpește bumbacul.

Statul a lipsă de bani și încă de mulți, de aceea și pus în gând să-l câștige pe orice cale permisi de lege, fiindcă bugetul noului an e de peste 23 miliarde lei. De aceea nu s'a dat în lățe de a pune taxe noi, mai mari decât au fost până acum, pe feluritele produse industriale. Așa s'a ajuns ca să se pună noi taxe pe bumbac și pe țesăturile făcute din bumbac, ceea ce atrage după sine o nouă ridicare prețului acestui produs industrial.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Stih pentru iarnă

Cine a cernut făină
peste ntinderea de humă
peste casă și grădina,
cine-a lăsat pași și urme
și o parte pe săpădă...?

Intr'un colț uitat de stradă
cine a nceput s'o scurme
s'o arunce spre ferestre...?

Dumnezeu din slăvi de ghiță
mi-a trimis azi dimineață
pe o vrăbie o veste
însă vestea am uitat-o...

Doamne,
i-ai aruncat mantaua ta de stele
albă, albă, ca gândurile mele
peste casă, peste holdă și ogradă,
ca s'a făcut numai stele de săpădă...

tremur ca o turturică
însă nu tremur de frică
ci, că
veni o rază
să ne vază
și cât ai clipi,

topi
pânza pusă la nălbii...

haina ta albă lumina,
cine-o ridică din tindă...?

Pe uliți strâmte sărace
toaca a nceput să toace
sinea stă lângă ugină,
lumea în genunchi se'nchină
numai la o uze grea,
stă un prunc în haină rea
cu un deget dus la gură...

ar pleca și nu se'ndură...

e desculț, noroiu-i rece
nimeni peste drum nu-l trece...

Toaca sună, numai sună,
oameni ies, oameni s'adună
la un bordelaș cu cruce,
și el, Doamne, cum s'ar duce,

Prea-s multe inimi deșarte,
el stă'n prag ca o statuie
pironită'n patru cue
și se roagă de departe...

Hârtii albe cad din nouri,
vânt și urlete'n păduri,
nouri albi, dungași și suri
sus pe boltă, par tablouri...

Haină mândră de hermină
s'așterne peste grădina,
peste casă și hotară,
iar dela pământ la cer,
a suflat azi noapte-un ger
și a făurit o scară...

Scardă, sus să ne urcăm,
Domnului să ne rugăm...

Vasile Fluerăș

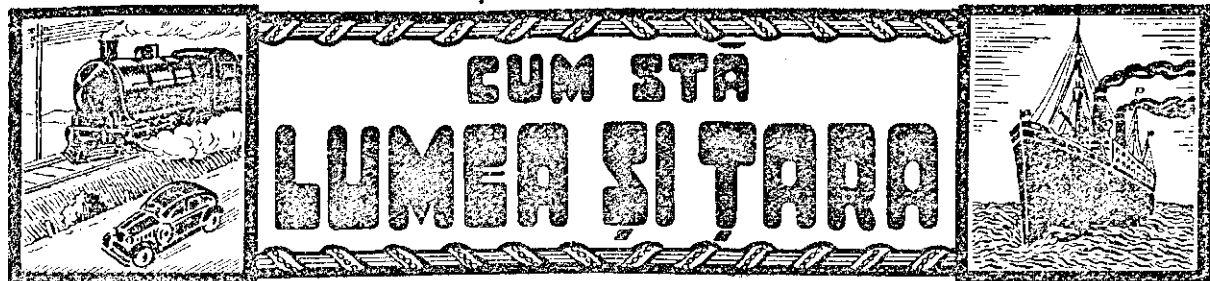
Străinul

În satul Trezești s'a pripășit în zilele trecute un necunoscut, îmbrăcat în stras domnești. Spunea, că e mare meșter de fier; lucră ieri și bine ca nimeni altul până la el. Luase chirie o cameră umedă și întunecoasă, la Mătuțului din hudița Bivolarului. Se aşezase ea cu toată averea lui; cu un cuțar și un rapleu cu răsufători în pânza-i fără coloare.

Satu s'a bucurat de venirea lui, căci bătrânul cel bătrân nu mai e în stare să muncă meșter cu lucru pe țarași, iar pe feciorul său Rudi, l-a pus dracul de a învățat mai bine diploma decât legatul roatelor.

— „Când te-apuci de lucru, domnule?“, întrebă mai un vecin, mai altul pe domnule maistor.

— „Când mi-or veni uneltele“. — „Pundeă aceasta, zimbând pretinos fiecare: „Am să vă lucru sum „au a lucrut nime“

Aducerea'n țară a rămășițelor pământești ale lui Ionel Moța și Vasile Marin

După un drum lung și greu, au sosit în săptămâna trecută în țară rămășițele pământești ale celor doi români căzuți pe frontul Madridului. În trecerea înspre patria lor scumpă, au fost opriți la Berlin, unde li s'au dat onorurile cuvenite. Câteva detașamente de soldați au făcut garda de onoare în jurul celor două coșingele. Între ele se afla și un detașament din gardă personală a cancelarului Hitler.

Ajunși în țară lacrimi și flori i-au așteptat pretutindeni pe unde au trecut, făcând un mic ocol prin scumpa lor patrie, înainte de a se odihni pe veci sub glia rece a pământului românesc din capitala țării. Dar mai mult ca ori și unde, Ionel Moța a fost plâns la Orăștie, unde a sosit cu tovarășul său de drum Miercuri în 10 Febr. la ora 6 după masă. Întreg orașul își aștepta eroul îmbrăcat în pânză aspră și neagră a doliului. La gară era o lume cum nu s'a mai pomenit. Întreg județul Hunedoara tăbărăse într-o întâmpinare a copilului iubit, care a fost Ionel Moța, și a fratelui său prim moarte, Vasile Marin. De la gară coșingele au fost duse cu un camion special până în fața casei părinților lui Ionel Moța, iar de acolo au fost duse la biserică, unde au fost așezate pe un catafalc special, însoțite de lumini aprinse cu candelă și cu sădănițe din care se înălța 'n spre cer fumul mirositor al tămăii. Un sobor de 60 de preoți îmbrăcați în odăjdii au slujit prohodul și au făcut rugăciuni pentru izbăvirea sufletelor lor. În jurul sicriilor încremeniți în durere și 'aveliți în haină de doliu veghiau părinții și rudele lui

Ionel Moța și rudele lui Vasile Marin. Apoi autoritățile locale și grupe de intelectuali și țărani cu sute de drăpale învelite 'n negru. Seara la orele 8 trenul mortuar frumos împodobit a părăsit Orăștie, luând drumul Viașul de jos — Sibiu — Râmnicul Văleii — București.

Ajunși la Buzurești în gara de Nord au fost întâmpinați de rudele lor, de reprezentanții bisericii și de o mulțime de fruntași politici. Sicriile au fost coborâte și puse în alte două de lemn, acoperite cu pânză verde și brad.

Câte 8 legionari le-au luat pe umeri și, urmați de preoți cu lumânări aprinse 'n mâni, s'au îndreptat înspre ieșirea din gară. Ajunși în piața gării, coșingele au fost puse pe un catafalc. După o scurtă slujbă, căreia i-a urmat jurământul legionarilor, s'a format cortegiul funebru care a cutreerat mai multe străzi din București. În fruntea cortegiului funebru mergeau praporile purtate de legionari, după ele doi legionari duceau crucea de lemn ale morților, cărora le urma seze 11 coroane, printre cari și acele trimise de Hitler, Mussolini, generalul Franco și ministrul polon Bek. În spora coroanelor mergea un grup de legionari, purtând șase steaguri, un pluton de legionari în formă de cruce și sarul mortuar tras tot de legionari. După sarul mortuar mergeau părinții și rudele morților, grupuri de legionari și cei 250 de avocați din baroul de Ifov. Cortegiul a trecut prin mai multe străzi și s'a oprit la biserică sf. Ilie Gorganei. De la biserică acestea au fost duse apoi coșingele și depuse în cripta Casa-Verde de la Buzureștii-Noi, ca să se odihnească 'n veci în pământul țării.

Războiul din Spania

Naționaliștii au cucerit cu multe jertfe Malaga, unde au găsit lucruri îngrozitoare. Iată ce spune generalul naționalist Kueipo Liano: „Soresc de la Malaga și impresia pe care o aduc va rămâne multă vreme neștersă din amintirea mea. Drumurile provinciei Malaga sunt acoperite de cadavre de femei, bărbați și copii, într-o stare de plâns. Sunt victimele anarhiștilor și comunistilor“.

Acum trupele naționaliste au înconjurat din toate părțile Madridul, tăind orice drum al comunistilor și au început lupta foarte îndârjită pentru cucerirea lui. Spun jurnalele străine și se anunță la radio, că pe frontul Madridului e un măcel îngrozitor. Ambele tabere luptă pe viață și pe moarte. Comunistii presimt că nu au mult de luptat, căci vor fi învinși cu siguranță, de aceea au încărcat tezaurul Spaniei, ce se afla în mâinile lor, pe un vapor rusesc, ca să-l ducă în Rusia, unde vor să se refugieze la urma urmelor și ei.

Ce povestește un țăran sârb despre raiul rusesc

Cele spuse în numărul nostru din 6 Februarie c de un țăran român le întărește de astă dată unul sârb, care a trăit tot 22 ani în Rusia

Ziaristul Pompiliu Serbescu de la „Curentul“ a stat de vorbă, la Timișoara, cu țăranul Gheorghe Gyurici din Banatul sârbesc, care, venind de curând acasă din Rusia, i-a spus aceleași lucruri pe cari le-a descris pâr. Păcurar în Nr. 6 al gazetei noastre. Sunt însă unele pe cari le descrie mai pe larg și pe cari nu strică să le reproducem și noi aici.

Seumpețea e mare în Rusia. Ca muncitor el avea 75 ruble lunar. Din acestea 50 ruble trebuia să dea sovietelor, așa că lui și familiei nu-i rămânea decât 25 ruble lunar. Iar fiindcă kilogramul de pâine ori de cartofi se vinde cu una rublă, de la o vreme ei nu mâncau, eu întreaga familie, decât stea de zahăr.

În 1931 a fost în Rusia o foamete, care a secerat 13 milioane 700 mii suflete.

Oamenii țin și acuma la preoți. Se duc la depărtări de zeci de kilometri, noaptea, pentruca să le boteze copiii.

Cu ocazia numărătoareii populației făcută înainte cu câțiva ani, fiecare cetățean trebuia să răspundă, dacă crede în Dumnezeu ori ba. Ceice răspundeau că cred în Dumnezeu, nu primeau nici pâine, nici cartofi, așa că muriau de foame.

Nici soldaților nu le prea merge bine, mulți dintre ei fiind siliți să cerșească. Cu toții doresc, să vină un războiu, ca să scape odată de mizerie.

Când a plecat acasă, nu i-au dat voie să-și aducă acasă copilă cea mică, fiindcă aceasta e statului, până la vârsta de 16 ani. A înfămurat-o în zdrențe, ca grănicerii să n'o observe, și așa a trebuit să-și fure Gheorghe Gyurici propria sa copilă și să se reîntoarcă în țară, după 22 de ani de lipsă de acasă.

Autobuz prăbușit într-o prăpastie. La o depărtare de 220 km. în partea de Miazănoapte a orașului Manilla s'a prăbușit un autobuz plin cu călători, într-o prăpastie înfiorătoare și adâncă de 670 metri. Toți călătorii aflați în el au murit.

acum. Potcovese și încălț roate pe felelat. O să vedeți d-voastră, numai să-mi sosească scutele!“

Așa azi, așa mâine și tot așa poimâine, străinul făgăduia, oamenii așteptau cu boii despoteviti, cu lanțurile înădite cu drot, să sosească uneltele fierarului nou venit.

Într-o Duminecă, ședeau de vorbă sub frăgarul morii mai mulți oameni din sat. Între ei era și streinul meșter de fier care ducea hangul.

Spunea, că îi place satul și oamenii între cari s'a așezat, dar îl doare văzând, că nu e bună rânduiala între ei. Unii sunt prea bogați și alții, din contră, sunt prea lipiți pământului.

— „Vedeți“, — spunea meșterul. — „Dumnezeu a făcut pe om, pe unul ca pe altul. Toți sunt într-o formă, deci toți au să trăiască asemenea. Dece unul să umble tot flămând, iar altul mai mult sătul. Dacă oamenii ar fi cuminiți, răul asta s'ar putea curma într-o zi“.

Oamenii ascultau cu grumazii încordate și cu gurile căscate la vorbele streinului. George al Săii dădea des din cap, în semn de aprobare. De răspuns însă nu-i răspundea nici unul.

Streinul, văzând cum îl ascultă toți, vorbea tot mai cu foc, mai îndrăzneț, în contra rânduialii din lume. Ajunse cu îndrăzneala să atace chiar și legile dumnezeiești. Acum însă, oamenii nu mai stăteau liniștiți, ei se mișeau agomotos pe grinzile morarului. Se uitau unii la alții și tușeau des, ca și cum li-s'ar fi pus

seva în grumazi. George-al Săii nu mai dădea din cap, ca un cal, vara, când îl apucă strachea, ci slobozea câte-un „vai“, „vai“ ca din fundul pământului.

Băgase streinul de seamă, că și-a greșit potecile. Vru să întoarcă vorba, dar era târziu, căci bătrânul Teodor Popa îl prinse de mână surtueului și-i zise amenințător:

— „Domnule, român ești?“

— „Român, — răspuse străinul, tremurându-i zdrențele pe el și dinții'n gură.

— Dacă ești român, zi „Tatăl nostru!“ Și bătrânul Teodor Popa slobozi din mâinile-oseose surtueul streinului, înălțându-le spre rugăciune.

— „No, zil“ porunci bătrânul a doua oară Streinul sta ca înțepenit pe loc. Se făcuse galbin ca ceara. Pe fața-i schimbată, tremura de frică ca răiele.

— „Ii șpion“ — zise unul dela spate. „Ba-i șolomondar“, răspuse altul. „Ba-i bolșevit“, spuse George al Săii.

— „Să-l ducem la cancelarie!“ strigară toți într'un glas.

Și l-au dus înaintea domnului seceretar comunal, unde a mărturisit că nu e fierar, ci a venit cu gândul rău în sat, să facă tulburări între oameni. Dar i-a ieșit de-a'ntoarsele. Căci, nu înzadar îl cheamă Trezești pe acest sat, unde oameni ca Teodor Popa și alții, sunt pururea trezi și nu se lasă înșelați de streinii cari le vreau răul.

Petrea Dascălu

Vieța în paradisul roșu

Arătăm într'un articol al gazetei noastre faptele pe cari le-au săvârșit comuniștii, atât în Spania, cât mai ales în Rusia. Tot atunci făceam și socoteala sufletelor omorâte, cari se ridică la 1 milion opt sute mii.

În articolul de astăzi vom oăuta a vedea cât costă vieța în raiul comunist, unde căpetenia lor, Stalin, a căutat să facă o nouă rânduire în ceea ce privește agricultura și împărțirea hranei necesare locuitorilor.

Cu toată această nouă formă dată de Stalin Rusiei agricole, mizeria și foamea bântue ca o fiară sălbatică, căci cumpărarea hranei, pentru populația săracă, nu se poate face din cauza prețurilor înspăimântătoare de mari. Pungilor pline doar le este cu puțință cumpărarea celor necesare vieții de toate zilele.

Pentruca cititorii gazetei noastre să-și poată da seama cât costă vieța în paradisul roșu, vom arăta, după ziarul „Ourentul“, care a publicat prețul mâncărilor dela restaurantul „Metropol“ din Moscova.

Înainte însă, trebuie să vă spun, că muncitorul rus câștigă pe lună 4—720 franci sau 3—5760 lei. Vom zice că muncitorul rus, desigur câștigă destul de frumos. Dar vieța lui, cât și a familiei sale, este foarte grea, din cauza prețurilor foarte mari ale alimentelor, îmbrăcămintei, care, adeseori, pe lângă orice preț, nu o poate cumpăra, fiindcă nu o poate afla.

Vom da prețul mâncărilor ce se pot găsi la restaurantul bolșevic „Metropol“ din Moscova, în franci francezi și în lei românești.

Iată-le: friptura de porc 45 franci sau 360 lei; costițe de vițel 40 franci sau 320 lei; șuncă cu pătlăgele 43 franci sau 344 lei; șnițel 40 franci sau 320 lei; mâncare de conopidă 30 franci sau 240 lei; friptură de găscă 48 franci sau 384 lei; omletă cu jumări 28 franci sau 224 lei; două ochiuri 10 franci sau 80 lei; orez cu lapte 16 franci sau 124 lei; compot de mere 16 franci sau 128 lei; vin de masă 40—100 franci sau 320—800 lei sticla; cogniac 160—200 franci sau 1240—1600 lei sticla; bere 10 franci paharul sau 80 lei; cafeaua 6 franci sau 48 lei ceasca; cafea cu lapte 6 franci sau 48 lei; prăjituri 12 franci bucată sau 96 lei.

După cum vedem prețurile sunt cu adevărat înspăimântătoare, iar muncitorul rus nu și-le poate procura, deoarece câștigul lui este foarte mic în proporție cu cele trebuincioase vieții. Rămâne dar, că numai cei înstăriți, pătura de sus, să și-le poată procura, iar pătura de mijloc și de jos a populației să privească și să moară de foame.

Vieța, după cum vedem, din cele de sus este foarte grea, este foarte scumpă, iar populația îndură mizerie și foame, după cum ne arată ziarele străine și cei ce se întorc din Rusia.

Sfecla și nu pâinea este hrana țărănilor din Rusia, după cum spune țaranul sârb din Banat, reîntors din raiul bolșevic după 22 ani.

Olimpiu I. Barna

Vești dela Lugoj

Ziua de 10 Februarie e zi însemnată pentru vieța bisericii noastre din Lugoj. Atunci s'a ales prepozit capitular — cea mai înaltă treaptă între canonici — *Rvds. Domn Dr. Nic. Brinzeu*. Cetitorii noștri știu cu toții că Păr. canonic Brinzeu este una din cele mai însemnate persoane ale Bisericii noastre, și dintre cele mai sânguincioase pentru întinderea împărăției lui Hristos pe pământ și înalțarea neamului nostru. Așa că nu e de îlpsă a-l face cunoscut.

Tot în acea zi s'a ales noul canonic, în persoana *Multonoratului Victor Deciu*, protopop onorar și paroh în Cenadul Mare (Banat).

Păr. canonic Deciu s'a născut la 1880 Sept. 7, în comuna *Scătuș*. A învățat liceul la Blaj și tot acolo a făcut și teologia. De unde s'a dus mai departe la Pesta, unde a făcut primul examen de doctorat în dreptul roman.

A fost sfințit de preot în 19 Dec. 1906. De când s'a sfințit și până azi a stat în aceeași comună: *Cenadul Mare*. Aici a făcut casă parohială și o foarte frumoasă biserică. Răvna sa pentru Casa Domnului i-a adus *brâul roșu de protopop onorar*. A muncit cu multă dragoste în Via Domnului, mai ales cu cuvântul, fiind Sf. Sa un distins predicator. Stând în fruntea credincioșilor săi în toate, cu deosebire în viața creștinească, prin smerenle și iubire neprecupețită față de Dumnezeu și de aproapele. Capitlul din Lugoj câștigă în sf. Sa o putere nouă.

La mulți ani!

Correspondent

Omul încăpăținat

De când trăim în România mare nu ne putem plânge că am fi lipsiți de sfaturi bune, de indemnuri, de prilejuri și mijloace de a ne lumina și a ne îndrepta. Școală românească în fiecare sat, bibliotecă pe lângă școală sau la casa culturală, serbări culturale, cu conferințe luminoase în diferite ramuri ale vieții, o mulțime de gazete populare cu sfaturile cele mai bune. Societăți culturale se coboară mereu în mijlocul satelor, cercurile culturale ale învățătorilor, cu serbări și conferințe, camerele de agricultură cu îndrumările lor, — sunt tot atâtea ajutoare care se îmbie poporului nostru pentru a putea trăi mai bine, mai ușor, cu câștig și sănătate mai multă.

E într'adevăr înălțătoare această grijă a Statului și a diferitelor societăți culturale, de poporul dela sate. Îndesobi societatea „Astra“, iar de câțiva ani Fundațiile Regale, sub directa supraveghere a Regelui nostru, cu mijloace și puteri neasemănate mai mari decât ale „Astrei“, muncesc mult pentru luminarea și bunăstarea poporului.

Pentru conducători lucrul acesta e o sfântă datorie. Ei știu că poporul nostru dela sate a rămas în urmă în multe lucruri bune, nu din vina lui, ci din pricina împrejurărilor vitrege. Și voesc, din tot sufletul, ca acum când suntem în țara noastră, plugărima să câștige la repezeală ceea ce pierdut în trecut.

Echipele Fundațiilor regale lucrează vară de vară în zeci de sate, cu multă cheltuială, pentru a da poporul pe brazda cea bună. Asemenea și „Astra“, de zeci de ani.

Și, pe lângă toate acestea opintiri ale Statului și ale conducătorilor, îmbunătăți-

rile pe cari le putem pipăi cu mâna la satele noastre, sunt prea puține.

Avem o seamă de oameni încăpăținați în fiecare sat, care nu vor să audă de nici o înnoire. Sunt oameni mărginiți la minte, pentru că încăpăținat nu poate fi un om cu priceperea limpede și repede. Aceștia sunt mereu neincrezători, nu se mișcă, nu prind nimic din nici o învățătură, ci rămân incremenți în ce au apucat din bătrâni.

Răul nu ar fi așa de mare dacă ei ar sta de-o parte, și ar lăsa pe alții să creadă, să se însuflețească și să lucreze după sfaturile primite.

Dar acești oameni încăpăținați sunt de obicei foarte răi de gură. Ei batjocoresc mai întâi pe domni cari vin cu sfaturi și cu indemnuri la sate. Apoi se aruncă asupra sătenilor cari ar vrea să înfăptuiască ceva din ceea ce li-s'a spus.

Ei strigă în gura mare că biblioteca nu-i pentru plugari, ci pentru domni; că nime nu știe mai bine ca nevasta lui cum se face o mâncare și cum se ține curată o locuință, deși mănâncă mereu prost, și umblă cu cămașa murdară. Ei arată ce degetul pe sătenii cari „s'au domnit“, cari își curăță pomii, cari își cumpără o vacă mai de soi, sau care într'altfel aduce o înnoire în gospodăria sa.

Oamenii buni ar trebui să-i pună pe aceștia de-o parte, ca pe o marfă rea și nici să nu se mai uite la ei.

Să fie lăsați de capul lor să aibă ei folos de ei, nu alții.

(Dela Secțiile „Astrei“).

Carne de cal la Budapesta

Se vede că'n Ungaria treburile merg rău de tot, căci bieții unguri nu mai au aproape ce mânca. În Budapesta vestitul oraș de pe vremuri, în care erau adunate toate bogățiile noastre din Ardeal, acum locuitorii nu mai găsesc decât mâncare decât carne de cal, dar și de aceea ar mânca ei foarte bucurăși, nu mai n'o prea au. Primăria orașului din cauza aceasta s'a văzut silită, să ceară ministerului de agricultură, să cumpere cai din Serbia, pentruca să-și hrănească locuitorii, fiindcă în Serbia caii sunt mai mulți și mai ieftini cu jumătate preț decât ca'n Ungaria.

A murit regele pureclilor. La Basel în Elveția a murit zilele trecute Wilhelm Hechler, supranumit și regele pureclilor. Cum și-a primit acest nume răposatul. Înainte cu vreo 30 de ani Wilhelm Hechler a plecat cu un vapor în America. Pe vapor era o mare mulțime de pureci, așa că bieții călători nu mai știu cum să se apere de ei. Tot prinzând la pureci, Wilhelm Hechler a început a muștrului și a observat că purecii ascultă de comandă și că-i poți învăța multe de toate. În călătoria sa de aproape 2 săptămâni, Wilhelm Hechler i-a și învățat pe o seamă de pureci la tot felul de minunății. Le-a făcut o mică scărișoară, învățându-i să se urce pe ea în sus și în jos, ba pe urmă le-a făcut până și un tun mic cu care i-a învățat să puște. Pe când a ajuns la țărmurile Americii el deja avea un circ de pureci, cu care a câștigat, încă a doua zi, mai mulți dolari. Pe urmă și-a deschis un circ vestit, din care a trăit toată vremea. La moarte a rămas după el o avere de câteva milioane și 130 de feluri de pureci învățați, cu cari și-a câștigat banii cel mulți.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Din Blaj. Duminică, 14 Februarie, după slujba sfintei liturghii din catedrală, a avut loc în sala de gimnastică a liceului „Sf. Vasile” începutul șirului de conferințe cu subiecte asupra Blajului și luptelor sale religioase și naționale din trecut, aranjate de Despărțământul Blaj al Astei, cu prilejul împlinirii alor 200 de ani dela întemeierea Blajului. Cea dintâi conferință a fost a I. P. S. Sale Mitropolitului Dr. Alexandru Nicolescu, prin care a făcut cunoscut publicului numeros, ce umpluse sala, cari au fost luptele naționale și culturale ale marilor Săi înaintași, în calitate de vlădici al Blajului, Domnul dir. Alexandru Lupeanu, în calitate de președinte al despărțământului Astra, a arătat publicului, ce scop urmărește Astra cu acest șir de conferințe și a mulțumit I. P. S. Sale pentru bunăvoința ce a avut-o față de această veche instituție de cultură prin faptul că a ținut să fie cel dintâi dintre conferințari.

Starea Papei s'a îmbunătățit mult dupăcum arată ziarul „L'Osservatore Romano” al Preafericitului Părinte. Inima lucrează bine, sângele circula mai regulat, durerile dela picloare continuă să scadă, rănile sunt aproape vindecate. Drept urmare Preafericitul Părinte a vorbit duminică 7 Februarie la radio, cu prilejul închiderii congresului euharistic din Manila (capitala Insulelor Filipine din Oceanul Pacific).

S'a scumpit fasolea și secara. În vremea din urmă rodul muncii țăranilor noștri a început să se scumpească tot mai mult. Așa auzim că la Galați se plătește vagonul de fasole cu 5000 lei mai mult, ca până acum, iar secara cu 3000 lei. Aceasta e o știre îmbucurătoare, fiindcă în felul acesta munca agricultorilor noștri e cât de cât, mai omenește răsplătită.

Se poate vindeca bejia? Doi medici din Boston (America) au aflat că dacă se mestecă oxigenul (un fel de gaz) cu bióxidul de carbon (un alt fel de gaz) și această amestecătură se așează într'o mască de gaz care apoi se aplică pe capul omului beat, acesta se vindecă și se limpește la cap, trezindu-se definitiv din bejia.

A murit în scaunul de mărturisire. Călugărul salvatorian Angelicus Bugiel spovedea, în ziua de 22 Ianuarie pe călugărițele școlare din Timișoara. Una dintre călugărițele asculta tocmai poveștile călugărului, când a observat că călugărul deodată nu mai zice nimic. Întrebându-l din nou, nu răspunde. Călugărița atunci se scoală, se nită la el, și-l vede cu capul într'o latură și palid. Alarmează mănăstirea, sosește un alt preot care-l desleagă de păcate, însă medicul sosit în grabă constată moartea. Părintele Angelicus Bugiel a murit, atât de frumos, în vârstă de 62 de ani, într'al 40-lea an al preoției sale.

Incă doi vechi sfinți români. Preașfințitul Ioan al Lugojului arată, în epistola sa întâie pastorală, adresată credincioșilor săi în 7 Ianuarie a acestui an, că un învățat episcop francez de pe vremuri a scris o carte, în care laudă pe sfinții din a căror trupuri avea

ei moște și spune că Traian și Saturnin sunt mari vindecători în Macedonia. Acest învățat episcop francez era prieten bun cu sfântul Nichita al Remesanel, apostolul Românilor, care a încreștinat pe cei din urmă păgâni din neamul nostru. Iată prin urmare trei vechi sfinți români, despre a căror vieță știm foarte puțin: sf. Nichita, sf. Traian și sf. Saturnin!

Moartea unui mare binefăcător. Zilele trecute a murit la Buffalo (America) preotul catolic Baker, mort în vârstă de 90 de ani. La înmormântare au luat parte 300 000 de oameni, fiindcă el a întemeiat mai multe orfelinate, spitale și școli, în preț de 25 milioane dolari. El mai hrănea zilnic 1000 de săraci. Hohote de plâns și multe-multe rugăciuni l-au răsplătit în schimb pentru aceasta.

Câtă vreme poate flămânzi un porc. Scroafa unui țăran din comuna Oberried din Bavaria (Germania) s'a pierdut de 5 săptămâni. Oricât a căutat-o omul, n'a aflat-o. Când era aproape împăcat cu acest gând, aude că purcell scroafei sale stau la ușa șurii și cuvîță spre șură, iară de acolo se aude un răspuns foarte slab. Pândind mai de aproape și slobozind purcell în șură, a auzit tot mai bine răspunsul slab al unui porc de sub pale. A început deci omul a ridica palele. Când colo, ce să vezi? Sub pale află scroafa, însă atât de slabă, de nu mai era s'o cunoască. Scroafa, îndatăce a scăpat, a mers la troacă de a beut apă și apoi a început să mănânce, mai întâi lapte, apoi lătură, iar a doua zi deja era veselă. Scroafa a intrat adecă în șură și, fiind frig, s'a băgat sub pale, însă de leșt n'a mai putut leși, deoarece acolo pământul era scobit și ea nu ajungea nicicum la suprafață. A trăit deci scroafa 5 săptămâni nemâncată și nebeută, cel mult ceace o fl ros din cele pale.

Mulțumită. Reuniunea femeilor române greco-catolice din Zlatna mulțumește și pe această cale tuturor doamnelor și familiilor, cari au dăruit obiecte la „tombola” aranjată în ziua de 30 Ianuarie 1937, sporind și'n felul acesta câștigul reuniunii.

Lucruri triste. Dl deputat Al. Cartoian arată în ziarul „Viașca Nouă” că Ministerul Agriculturii a făcut mai nou o statistică foarte tristă despre 150 mil gospodării sătești din județul Viașca din Oltenia (între județele Teleorman, Dâmbovița și Ilfov). Iată, ce ne spune această dare de seamă: 36,9 la sută dintre țăranii n'au nici o vită de muncă, 32,5 la sută n'au nici măcar o vacă cu lapte, 46,2 la sută nici măcar o oale, iar 48 la sută n'au ucis porc de Crăciun. Se mai spune în această dare de seamă că 48 la sută dintre țăranii au cel mai mult 3 hectare de pământ și numai 10,1 la sută mai mult de 10 hectare. Cu cât sunt mai fericiți țăranii noștri din Ardeal!

Țăranii din Ungaria flămânzesc. Dl Eckardt Tibor, șeful micilor agrarient din Ungaria, care a reprezentat, într'un rând, Ungaria la Geneva, spune, într'o vorbire ținută de curând, că peste trei milioane de țăranii din Ungaria —, adecă aproape jumătate din populația țării, și încă țăranii cu proprietăți mai mici — sufăr de foame. În unele sate nu se află de loc pâne și populația se hrănește cu sfeclă. În schimb groșii și baronii se lefăesc în bunătați.

Comuniștii spanioli își trimit copiii în Rusia. În vremea din urmă în tabăra comuniștilor spanioli neorândulala și frământările sunt nemaipomenit de mari. Semn că se simt din cale afară de slăbiți, mai ales că vo-

luntarii streini cari luptaseră cot la cot cu el contra naționalștilor, au început să-i părăsească reîntorcându-se prin țările lor de baștină. Și ca să nu-i prindă sfârșitul răbolului, care va fi poate nu peste multă vreme, au început de pe acuma să-și trimită copiii în Rusia, ca apoi să poată fugi și ei cu mai mare ușală și fără nici o piedecă, atunci, când naționalștii vor izbuti să-i înfrângă cu totul.

Cum ne putem trimite mai ieftin produsele pe C. F. R. Cei mai mulți cetitori ai noștri poate că nu știu că produsele țărănești se pot trimite foarte ieftin pe C. F. R. și anume un coteș (pachet) până la 50 kg. cu 35 Lei, la orice distanță. Brăuza, carnea și alte produse țărănești se pot deci trimite foarte ieftin, cumpărând dela stația cea mai apropiată noile timbre de francare cu Lei 35. Folosiți-vă deci cât mai des de aceste timbre de francare!

Și'n Franța revărsări de ape. Prăpădul apelor s'a ivit și'n Franța unde unele râuri s'au revărsat, pustind unele localități cu belșugul lor de ape. Așa în partea de Miazănoapte a țării și așa în Bretagne și Normandia. N'au fost cruțate nici alte ținuturi. La Saint Denis la porțile Parisului, casele au fost înecate de apele Senei. Locuitorii au fost supuși în multe părți în miez de noapte de năvala undelor și înspăimântați au rupt-o la fugă. Pagubele sunt foarte mari.

Nuntă mare în Italia. În săptămâna trecută s'a ținut la Roma, în biserica sf. Iosif, căsătoria religioasă a lui Vittorio Mussolini, fiul ducelui Mussolini, cu domnișoara Orsola Bavoli. Biserica a fost foarte frumos împodobită și a fost de față multă lume. Printre oamenii cel mai cu vază, afară de însuși Mussolini, au fost toți membri guvernului, înalții slujbași ai statului, reprezentanții autorităților și un mare număr de invitați. Poporul, care locuiește prin partea aceea a orașului, unde se află biserica Sf. Iosif, i-a făcut o primire foarte frumoasă tinerii perechi. Nănașii, atât ai mirelui, cât și ai miresei, au fost contele Ciano ministrul de externe italian, d. Arnoldo Muscotelli Giovanni Vittorini Socconi și Luciano Agosti

Familie mușcată de o pisică turbată. În Soroca, un orașel din Basarabia, așezat pe malul Nistrului, o pisică turbată a mușcat în ziua de 10 Februarie pe Livia Samsanov, Anatalia Samsonov, Tanea Luțcan și Ana Pastinc. Persoanele mușcate au fost duse la București la Institutul antirabic, pentru a li-se da injecții în contra turbării.

În Rusia Bolșevică se răscoală țăranii. A tăiat adânc, până la os în carnea sârmanei populații din Rusia, cușitul ascuțit al bolșevicilor, căci acum suferința nu mai poate fi îndurată. Cete mari de țăranii infomețați din jurul localităților Saratov Gorkij, Ivanov și Leningrad s'au răscolat împotriva conducătorilor bolșevici, fiindcă nu mai au acum nici ce mânca în vestitul rai comunist. Trupe puternice de soldați bolșevici s'au năpustit asupra lor, ca să-i liniștească prin gloanțe și sânge.

O femeie moare la vârsta de 104 ani. La Oradea Mare a murit în zilele acestea văduva lui Moise Blau la vârsta de 104 ani. Ea a trăit 70 de ani, zile de fericită căsnicie, cu soțul său, care o părăsise abia cu câțiva ani înainte, luând-o pe cărarea de pe care nimeni nu se mai întoarce. După moartea bărbatului 20 de ani a zăcut pe pat. Până acum, eăad a închis ochii, a fost însă în deplină limpezime de minte.

Holeră în Siam. În Siam, o țară în Asia, a izbucnit boala grozavă care se numește holeră. În ultima săptămână au murit 151 de oameni. Peste tot în această țărișoară sunt până acum 252 de cazuri, dintre cari 50 sunt numai în orașul Bangkok unde au murit până acum 16. Boala se răspândește foarte repede și e grozav de necruțătoare.

Alunecare de pământ în Serbia. În preajma localității Rogowka Klisura a fugit pământul dela o înălțime de 400 metri acoperind întreaga albia râuleșului Bistrița ce curge prin partea locului. Din cauza aceasta apa n'a mai putut curge mai departe și tăindu-se a dat naștere unui lac de 500 metri, care crește mereu. Localitatea Rogowska Klisura e amenințată, tot din cauza opririi apelor, cu inecul. Pagubele făcute de alunecarea pământului sunt mari, oameni însă n'au pierit nici unul.

† **Preteasa văduvă Iuliana Sbârcea n. Cristea.** Miercuri la 10 Februarie a murit la Toplița, jud. Mureș, văduva preteasă gr. cat. din Toplița Iuliana Sbârcea n. Cristea, după lungi și grele suferințe, în anul al 81-lea al vieții. Fieiertatea se trage din familia I. P. S. Patriarh al României și a fost o foarte zelosă cetățoară a „Unirii Poporului”, chiar dela începutul apariției, adică de 19 ani. O deplâng filii colonel Teodor Sbârcea Bistrița, notar public, Dr. Simion Sbârcea Bistrița, judecător Dr. Aurel Sbârcea Miercurea Ciuc și fiicele dna Leontina măr. Sasu preteasă în Daneș și Sabina măr. Moclanu soție de înalt funcționar P. T. T. Ciuj. Facă-l Dumnezeu parte cu dreptii!

Agru-l la Nădlac

Organizația parohială a Agru-lui din Nădlac este una dintre cele mai vechi organizații parohiale de acest fel, fiind constituită în primii ani ai mișcării agriste dela noi. Activitatea ei a și fost destul de înfloritoare și a ajuns până acolo, încât, datorită inimosului avocat Dr. Alexandru Fântânar, unul dintre fruntași Agru-lui românesc, și-a avut gazeta sa: „Măntuiește-ți sufletul”, care era citită cu plăcere nu numai de membrii Agru-lui, ci de toți creștinii noștri.

Anii cari au urmat după 1933 au adus o înecătușă destul de simțită, în viața Agrului din Nădlac.

Duminecă în 7 Februarie a. c. în urma unei vii propagande între credincioși, s'a început munca pentru un nou an, în ogrorul Agru-lui.

Ședința festivă s'a început cu: 1) Ruga, cor cu copii de școală. 2) Cuvânt de deschidere, rostit de dl. președinte al Agru-lui Gh. Rusu, care într-o cuvântare simțită a arătat țelurile Agru-lui: sfințirea membrilor lui, sfințirea familiilor, sfințirea societății. 3) Raportul activității din anul trecut, făcut de secretarul organizației Dr. A. Fântânar și lipsind acesta, citit de pr. V. Coprean. De remarcat e doar faptul că prin organizația Agrului, de Crăciunul anului 1936, au fost îmbrăcați 36 copii cu haine și ghete. Partea leului în acest act a avut-o dl. Traian Iovănaș, un mare ajutător al celor săraci și lipsiți. 4) Sub stegul tău Marie, cor executat de membrele Reuniunii femeilor. 5) Dela Țară — poezie — recitată de Otilia Presupaș cl. V. 6) Ce este Agru-l, conferință rostită de pr. Valeriu Copreanu, în care s'a insistat asupra nevoilor spirituale locale, pentru înlăturarea căror Agru-l are un teren minunat de muncă. 7) Noi vrem pe Domnul, cor cu femeile. 8) Cari sunt datorii agricultorilor. În forma celor 10 porunci s'au reimprospătat membrilor obligațiunile lor. 9) Cuvânt de închidere.

Întreg programul s'a desfășurat în sala fetei școli confesionale, care deși destul de mare, abia a încăput pe cei peste 150 de ascultători, afară de copiii de școală.

Odată programul terminat, toți participanții au luat parte la Vecernie și Binecuvântarea Euharistică. Au fost deosebit de înălțătoare cântările dela binecuvântarea euharistică executate de corul femeilor împreună cu corul bisericesc al băreștilor și cu copiii de școală, la care s'au alăturat toți ceilalți. Era un singur glas ieșit din 150 de piepturi, un singur glas de slăvire a lui Isus. La sfârșit s'a rostit un Tatăl nostru, o Născătoare, și Mărire, pentru odihna sufletului aceluia care a fost primul organizator al Agru-lui în Nădlac, rep. preot Arcadie Crâșnie.

Au fost de față și numeroși frați ortodocși. Începută cu atâta însuflețire, activitatea din anul acesta, nădăjduim să ajungă la înflorirea la care trebuie să ajungă Agru-l nostru.

O lămurire

Domnule director, în No. 4 al gazetei dvs. cu titlul „Preot străpuns cu un cui în plept” ați scris despre întâmplarea dintre subsemnatul și Lazar Cucu. Desigur după gazetele din București, care au scris fără ca eu să știu ceva, cu atât mai puțin să spun ce să scrie.

Acest fapt a făcut pe Lazar Cucu să trimită dvs. pentru publicare în No. 7 o „Notificare” în care scrie lucruri din domeniul fanteziei. Aceasta mă obligă să dau lămurirea de mai jos. Nu pentru cine l-a făcut rândurile, ori alții ca el, ci pentru cititorii de bună credință cari doresc să cunoască adevărul și vă rog să o publicați în proximal număr.

În ziua de 9 Ian. nu 10 cum zice L. C. m'a căutat la bancă de trei ori, cu toate că l-a spus de către femeia care face curățenie, să nu mai vină, că va fi chemat când voina fi acolo. În ziua aceea m'am dus în bancă numai la ora 3 p. m., și nici nu în bancă, ci în locuința locitorului din localul băncii. Când am mers acolo, el era pe drum și a venit îndată după mine, unde m'a găsit cu stăpânul casei ascultând la un radio cu cască. Ascultam, fiind invitat să văd cum se aude. Am ascultat cât îine o pauză și începând radio, am zis: „se aude bine”. Luând casca jos, m'am întors către Lazar Cucu și mi-a zis: „Am venit să-mi dai bani”, l-am răspuns: „fi-a spus și d. președinte că nu mai poți căpăta”. La ce el răspunde: „dar când îmi dai? dumneata cu mine o păfești; să adunați bani aveți? când vă dați rațiunea la bancă?” Pe aceste vorbe am eșit fără să zic nimic, iar în urma mea a strigat „stai numai!” Cele de mai sus nu sunt povești făcute de mine, ci sunt fapte întâmplate față de martori. Și nu voin scrie nimic aici, la ce nu sunt martori. Pentru cele ce scrie dânsul, nu are nici un martor și-l asigur că nu va putea avea.

Că așa fi zis eu „Pe aici te arunc, dacă mai vii după bani” și că el mi-ar fi răspuns „vorbele de mai sus nu sunt demne de o față bisericască”, sunt visuri.

După ce a cerut bani în modul de mai sus, la care el îi zice „foarte modest”, m'am dus la bancă, crezând că el se va duce. Dar el a venit după mine și invitându-l să iese afară că nu-l dau bani, a scos fierul, anume pregătit, de lungimea unui cui de grapă, legat cu sdrințe la un cap, iar celalalt pilit proaspăt. Pe oricare cititor l-ar înflora, dacă l-ar vedea. A început hârșulala, în care, până să-l dezarmez, m'a „zgârlit” drept în plept — între coaste — pentru care „zgârlitură” medicul a trebuit să dea 18 zile de vindecare și să zică „puțin de era mai rău, putea-l fi mort”.

Iar, pentruca să se vadă intenținea ca și premeditarea, spun următoarele: Trei martori, fără să-l cheme ori întrebe cineva, au spus că o rudă de-a lui, pe care au și spus-o — le-a spus că a auzit pe soția lui, cum mereu îl îndemna „Dute, dute și-i fă aleluia la popa când îi singur, că dacă va fi cu alții, nu poți”. Mai sunt și alte antecedente și circumstanțe care arată că n'a fost o întâmplare negândită. Acesta-i adevărul în sprrijinul cărui sunt martori. Ce a scris el, nu va fi sprrijinit decât de fantezia lui.

Pr. Ioan Oniga

Pământul roditor

— Diferitele feluri de pământuri —

Nu toate pământurile sunt pe o formă, căci nici felul de formare al pământurilor și nici materialul din care sunt compuse, nu e pe o formă.

Profesorul rus *K. Glinka*, dela Institutul agricol din Voronej, împărțește pământurile după umezeala pe care o cuprind. Ținând seamă de aceasta umezeală sunt:

1. *Pământuri cu umezeală multă.* Aceste pământuri se găsesc în ținuturile unde cad ploii multe și acestea ploii descompun și sfarmă părțile pământului în măsură foarte mare. Ținuturile cu ploii multe, sunt ținuturile tropicale. Aici apa de ploaie ce cade în fiecare an e de 2000 milimetri groșime sau chiar și mai mult.

Pământurile din acestea ținuturi sunt:

a) *Lateritele.* Le-a numit așa mai întâi *Buchmann*, dela cuvântul latinesc *later*, care înseamnă cărămidă. Acestea pământuri au culoare cărămizie și nu cuprind humus de loc. Cauza e, că în aceste regiuni fiind căldură mare și ploii multe, toate părțile minerale ale pământului sunt fărâmițate, iar sărurile din pământ sunt disolvate, luate de apă și duse în straturile mai adânci ale pământului. Asemenea și rămășițele de plante și animale cari ar fi să se adăogă pământului sunt cu totul descompuse. Mai mult, sunt atacate și de numeroase insecte, cari le mărunțesc și le mănâncă, de nu rămâne nimic din ele. Așa sunt gândacii feliuriți de prin aceste ținuturi, precum și râmele mari și uriașe, între cari foarte însemnată este Râma mănătoare de pământ a lui Darwin — *Gheophagus Darwini* — care e foarte groasă și lungă de peste un metru și care mănâncă atâta, încât tot la o jumătate de oră pune 100 grame excremente. Acestea excremente însă, repede sunt spălate de ape, așa că nu se adăogă nimic pământului și humus nu se formează.

Lateritele pe lângă aceea că n'au humus, mai sunt și pământuri tari și lutoase. Tăria le vine dela cantitatea de rugină de fier pe care o cuprind.

b) *Pământurile galbene.* Se găsesc în apropierea lateritelor și sunt formate din diferite păături de pământ, mai ales

din granit și bazalt. Nu cuprind fier, au însă mai mult nisip și argilă, precum și puțină potașă și var.

o) *Terra rossa*. E un pământ ce se apropie mult de pământurile din ținuturile calde și ploioase dela tropice. Au culoare galbenă-roșcată, de aici și numele de *terra-rossa*. Se găsește în Italia, Grecia, Istria și Dalmația. La noi se găsește prin județul Mehedinț și Gorj precum și prin dealurile Munteniei.

Toate pământurile din ținuturile cu umezeală multă sunt pământuri slabe.

Ion Popu-Câmpeanu

Ce să plantăm pe pământurile sărate

Sunt pământuri sărate, cari nu produc aproape nimica. Nu sunt bune nici de pășune, fiindcă iarba ce crește pe ele e foarte slabă. Un pământ sărat este o adevărată pacoste pentru proprietar, care nu-și poate acoperi, din venitul acelui pământ, nici măcar impozitul agricol.

Aceste pământuri nu se pot îmbunătăți, decât prin spălare. La asta însă ne trebuie zece de ani.

Singurul mijloc de a câștiga ceva din aceste ținuturi este plantarea lor cu arbori cari cresc și se dezvoltă și pe aceste pământuri, și cari ne aduc venituri foarte frumoase.

Cel mai bun arbore este *cătina* (*tamarix gallica*). Lemnul este tare, bun de foc, de pari de vie cât și și pentru îngrăditură la garduri. Lemnul nu putrezește. Din ramurile tinere se fabrică cozile de biciu. Cătina se prinde mai repede decât răchita, prin butași de 30 cm. lungime și 1 cm. grosime. Nu are nevoie de arătură sau de gropi spre a fi plantată. Este de ajuns să implântăm butașul în pământul moale, primăvara. Lăsăm afară numai 5 cm. cu câțiva ochi. După ce l-am băgat în pământ, îndesăm bine cu calcăiul lângă butaș, ca să se îndese pământul. Plantăm pueții tot la 2 metri. Cătina e cel mai bun gard viu și ea crește și unde este locul foarte sărat.

Alt arbore care crește în sărături este *măslinul sălbatic* (*oleagnus augustifolia*) sau *sălcia miroitoare*. Florile lui seamănă la miros cu floarea de tei. Lemnul este foarte bun pentru foc și pentru împrejmuiri.

Plopul argintiu (*populus argentea*) e tot așa de bun, dar crește numai la marginea murăturii. El nu numai că crește și în pământurile sărate, ci îi mai place și seceta. E bun pentru foc și chiar la zidiri. Se plantează la 2.50 m. puet de puet, dar poate fi plantat și ca butaș.

Oetitorii cari ne vor asculta aceste sfaturi, ne vor fi peste 10 ani foarte mulțumitori, binecuvântând gazeta în care au oțit aceasta.

Pentru ce văruim pomii

Oei mai mulți plugari sunt de părerea că de aceea se văruesc pomii, toamna, ca să ucidem prin aceasta anumite insecte. Iară alții cred că o facem aceasta ca să-i apărăm de iepuri. N'au drept nici unii, nici alții. Văruim pomii, ca să-i scăpăm de urmările îngheturilor. Și a-

nume pomii atunci sufer mai mult în urma gerului, dacă, după o noapte foarte rece, urmează o zi cu soare. Pe urma căldurii soarelui, scoarța pomului se umflă, apoi creapă și numai decât se fac pe trunchiul pomilor niște pete de ger. Aceste pete însă sunt foarte primejdioase pentru pom, cauzându-i multe boale grele. Și acuma, ce face varul în astfel de cazuri? Culoarea albă a varului respinge razele soarelui, iară scoarța vărută a pomilor nu se umflă atât de iute ca dacă este nevărută. Și dacă totuși s'ar isca pete de ger, aceste raze trebuiesc curățite cu cuțitul, iară ranele unse cu balogă framântată cu pământ galben, care este cel mai bun leac pentru pomii răniți.

Drumurile satelor

În timpul războiului celui mare, mulți dintre oamenii noștri au avut parte de umblat mult. Au cutreerat țări și mări, sate și orașe. Unii povestesc și azi lucrurile minunate pe cari le-au văzut prin Germania, Italia, Elveția, Belgia, unde oamenii sunt mai înaintați și mai harnici.

Însă, cu toate că au văzut atâtea lucruri minunate, cu toate că sunt convinși că așa cum fac acele popoare e mai bine, foarte puțini sunt aceia cari caută să-i imiteze, să facă și ei ce au văzut bun la alții. Ba, ce e mai rău, foarte greu urmează sfatul unui om mai cuminte, legănându-se cu acelaș cântec vechiu »cum au trăit moșu și tata și eu oiu trăi«. Oamenii noștri sunt greu de urnit, la un lucru nou, dar bun, sunt nelcrezători, nepăsători și neprimitivi de lucruri noi și bune, cari le-ar putea ușura traiul cât de cât.

Este rău mare în multe din satele noastre. Un rău bătrân, dar care foarte ușor s'ar putea stărpi, numai să fie un picur de voință. — E vorba de drumuri. — Unele sate au norocul de a avea la conducere oameni destoinici, cari fac ispravă, luând pe oameni mai cu buna, mai cu răul, după împrejurări, dar, vorba e, se face treabă. Unde însă lipsesc acești oameni harnici, îți trece tot noroiul peste gheată; cu gropi și bălți, de cari nu știi, încotro să te ferești. Nu mai vorbesc de drumurile cari leagă anumite sate. Sălbătăcie cumplită. Ți-e mai mare rușinea să vie un străin să vadă lenea și nepăsarea noastră a românilor. Căci în astfel de cazuri e numai lene și reavoință. Dacă ar fi numai puțină voință și dragoste adevărată față de satul în care te-ai născut și în care trăiești, ai putea face mult. Dar s'au cam învățat oamenii să se culce pe aceeaș ureche. Primarul trebuie să facă; sau, doar n'om face trotoare ca la oraș.

Nu e chiar așa. De ce trebuie ca oamenii să aștepte totdeauna indemnuri și porunci de sus? Ei nu văd răul! Nu simt noroiul și apa la picioare? Nu-și văd copiii cum inoată prin tină până la școală? Nu văd cum se rupe de repede încălțăminte din cauza noroiului și a umezelii? Dacă le văd, de ce nu să hotărâsc, ca toamna, după ce s'a isprăvit munca de pe hotar, sau iarna până nu e zăpadă, să pună mâna pe sapă și pe lopată, să facă șanțuri de scurgere a apei, să aducă nisip, pietriș, piatră mare, să le pună acolo pe unde trebuie să umble, ca să le fie mai ușor? Trebuie aici ajutorul primarului sau porunca prefectului? Nu trebuie. Trebuie să mai lase din lenea aceea moștenită »că doar și eu

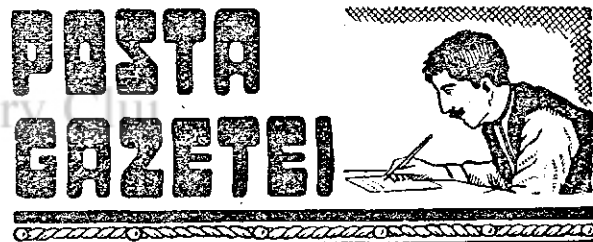
oiu trăi cum a trăit tata«. De ce să nu trăiești mai bine și mai ușor, dacă poți?

Și, Doamne, multe lucruri bune și folositoare s'ar putea face într'un sat, unde oamenii sunt înțelegători și muncitori, nu numai când e vorba de ei, ci și când e vorba de un bine pentru tot satul! Doar drumurile nu le fac pentru francezi sau nemți, ci pentru ei înșiși, pentru tihneala lor.

Ar trebui să-și însemne românii noștri, că au cam trecut vremurile de demult. Acum în toate țările se muncește și se construiește mult. Nu trebuie să ne lăsăm nici noi mai pe jos. Să luăm pildă dela acele popoare cari sunt harnice și luptă din toate puterile pentru ușurarea traiului. Nu de mult, gazetele cele mari din București scriau despre Italiani, că au secăt mai multe bălți de mii de jugăre, făcând din pământ mlăștină, pământ bun de arat. Dar în Germania, câte drumuri nu s'au făcut, câte sate nu sunt mai bine aranjate și mai frumoase ca multe din orașele noastre. Și românul stă cu mâinile în buzunar, uitându-se, cum i-se afundă boul până în foale.

Deci, trebuie muncă multă, trudă zilnică, pentru binele tuturor, căci numai așa ne va fi traiul mai ușor și nu vom ajunge robi ai acelor popoare cari sunt mai harnice. A munci nu e rușine, din contră, munca inobilează sufletul.

Pr. M. Socaciu

Aurel Șuștean. Bani trimiși în 1934 l-am trecut în datoria veche așa că mai aveți de plătit 670 Lei. Foaiă vă merge.

Ioan Mara. Vă dăm păsuirea cerută. Foaiă vă merge.

Feher Gheorghe. Am primit cei 150 Lei trimiși în 27. X. 1936 dar i-am trecut pe 1935. Rest 150 Lei pe 1936.

Ioan Todoran. Achitat și pe 1937.

Covaci Petre. Nu facem nici o reducere. Suma ce ne-o datorati v'am trecut-o pe provocarea ce v'am trimis-o.

Eugen Mărginean. Aveți de plătit încă 70 Lei pe 1936.

Ioan Șimon. Bani trimiși în 1933, 1934 și 1936 au fost trecuți pe 1931, 1932, și 1933, iar din cei 225 Lei trimiși acum am trecut pe 1934 Lei 150, și pe 1935 Lei 75.

Dumitru Stan. Aveți de plătit Lei 264. Adresa am schimbat-o.

Vărsie Ioan. În 1934 nu s'a primit nici o sumă.

Petru Telecan. A fost greșală ești achitat.

Am primit câte 100 Lei: Gherasim Galeș, Domșa Iuliu, Bota Gavril, Nic. Mărginean, Emilia Hopârtean, Cristian Pintilie, G. Horgoș, Răchivoi Ioan, Ioan Pavelan, Ioan Roman, Teodor Pop, Petru Marian, Onofrei Pavel, Moș Alexe Elek, Miron Sărb, Aug. Vais, Nicolae Mihai, Nic. Roman.

Câte 150 Lei: Emil Marchiș, Gh. Fedoreac, Mihail Mărginean, Gavr. Silagy, Biro Șimon, Valeriu Florian, Vicențiu Monea, Pop Alexandru, Nicolae Zugrav, Ilie Pop, Surorile de Notre Dame Timișoara, Solomon Armean, Biserica Baia Sprie, Ieronim Man, Nicolae Briciu, Eugen Pop, Eugen Circa, Vasile Hopârtean, Nicolae E. Ferr, Tripon Florian, Solomon Muntean, Gh. Clorogariu, Victor Pop, Em. Crișan, Onofreiu Hărăstășan, Păr. Alex. Oltean, Teodor Maier, Pop Timofie, Șuș Mihail, Zaharie Lungoci, Ioan Fehete, Fica Oniga, I. Creța, Anicuța Mesaroș, Ferchi Petru, Neamțu Filofteiu, Nicolae Maier, Ember Aug., Aurel Motoc, Of. paroh. Budești, Vasile Anca, Reun. de lect. Ticvanul Mare, Petru Muntean, Ioan Mureșan, Vict. Dumbravă, Atanasie Moga, Nic. Colariu, Brutus Pașca, Popa Leon, Iudifța Pădurean, Artemiu Boeriu, Ioan Bărbat, Petru Cristea, Bolog

Ana, Toanchiș I. Petre, Păr. Asumționiști Beiuș, D. Mădăraș, Nic. Chețan, Gh. Tohătan, Ioan Zegrean, Ilisie Ploscari, Nicolae Vlad, Iosif Darabant, Man Vasile, Ion Pop, Toma Câmpian, Nic. Neda, Iacob Moldovan, D. Cordoș, Gh. Tășădău, Petru Gubariu, Dehelean Ioan, Dr. Victor Petean, Ioan Popa, Coman Ioan, Maria A. Bejan, Alex. Moldovan, Gh. D. Covaci, Of. paroh. Turda-Veche, Ținege Petru, Flore Socolean, Melin Persida, I. Gherman, Păr. Mihail Hotea, Petru Stețiu, Ziman Florian, Iuga Emilia, Stan Ivan, Mih. Cârnațiu, Trifu Dan, Dr. I. Nestor, Nic. Haplea, Nagy Francisc.

Judecătoria de pace Blaj Secția cf.

Nr. 1891—1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următoarea Banca Unită pentru Industrie și Ipotecă s. a. Sighișoara, repr. prin Dr. Emil Pascu adv. dom. în Blaj contra urmărișilor: Aldea Aurel și soția Cârnațiu Istina economi dom. în Cîstelul român.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cîstelul-român circumscripția judecătoriei mixte Blaj Cuprinse în c. f. a comunei Cîstelul-român No. C. F. 152 și 406 No. de ordine A + 7, 10, 11, 13 și A + 11—15—17.

Top. 936,937 arător și fânaș în val. de 3000 lei cu preț de strig. 2250 lei, top. 1197 arător în val. de 50 lei cu preț de strig 38 lei, top. 1490/2 fânaș în valoare de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, top. 1864—571633 p. pășune în val. de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, top. 65,66 casă, curte și grăd. în val. 3000 lei cu preț de strig. 2250 lei, top. 778, arător în valoare de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, top. 779 arător în valoare de 50 lei cu preț de strigare 38 lei, top. 1204 arător în valoare de 50 lei cu preț de strigare 38 lei, top. 1395 arător în valoare de 50 cu preț de strigare 38 lei, top. 1872—571638 p. pășune în valoare de 500 cu preț de strigare 375 lei.

Pentru încasarea creanței de 6920 Lei capital și accesoriil.

Licitațiunea se va ține în ziua de 23 Martie 1937 ora 11 a. m. în localul secției c. f. a Judecătoriei mixte Blaj.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic de cât prețul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt datorți să depositeze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar s'au în efecte de cauție socotită după cursul fixat în art. 42 legea LX din 1881 s'au să predea același delegat chitanța constatând depunerea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile delicitate § 147, 150, 1706, legea LX din 1881 § 21 legea 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai mic decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare la același parte procentuală a prețului ce a oferit § 25 XLI 1908.

Data în Blaj la 15 luna Sept. 1936.

ss. Dr. TALPEȘ
șef judecător

ss. A. BERAN
dir. de cf.

(570) 1—1

Iubiți cetitorii!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 172—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. G. 1503—1936 a judecătoriei mixte Blaj, în favorul reclamantului Silvia Cisteian și cons. repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedi din Blaj pentru încasarea creanței de 1050 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 2 Martie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în Bucur-dea-grănoasă la dom. urm. dela Hodaie unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 boi, 2 bivoli, 1 grajd din scânduri cu paie în valoare de 11.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 1 Februarie 1937.

(576) 1—1 Șef Portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

Nr. 354—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. G. 3313—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi din Blaj pentru încasarea creanței de 4478 Lei — bani cap. redus după legea de as. agr. și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 2 Martie 1937 orele 10 a. m. la fața locului în Crăciunelul de jos unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 șură, 1 car și 7 oi în valoare de 14.800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 1 Februarie 1937.

(574) 1—1 Șef Portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

Nr. 7—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. G. 2967—1936 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Drasser Gheorghe repr. prin avocatul Ludovic Enyedi din Blaj pentru încasarea creanței de 13366 Lei 63 bani redus conf. legii as. și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Martie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Lupu la dom. urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 boi, 1 car, 1 căruță cu osii de în valoare de 23000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 1 Februarie 1937.

(571) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

De vânzare

mai multe varietăți de vițe altoite Rip. X Rupestris 3309

1. Rizling italian	1000 buc.	à 2
2. Pinot gris (Rulendi)	" "	" 2
3. Muscat Ottonel	" "	" 2
4. Fetească regală	" "	" 2
5. Silvan roșu	" "	" 3
6. Silvan verde selecționat (Neuburger)	" "	" 3
7. Chasslas doré	" "	" 3
8. Afuz-Ali (Dattier de Beyrouth)	" "	" 3

Pomi, meri, peri: Ionathan, Batul, men etc. buc. à 10, 15, 20-30 Lei. Nu fân, trifoiu, mazărice, circa: 30 ca Sâncel p. Blaj (566) 2-3 IOAN BĂR

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1937

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturoș duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățatură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de neazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, la **12 Lei exemplarul**. Cine-l cere prin poștă va mai trimite doi Lei pentru spese. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela neazurile sale un preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat decât în alți ani, și cu mai multe chipuri.

Pe așteptare, nu putem trimite calendarele!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela **Redacția și Administrația „Unirea Poporului“**, Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.